

Församlingslyktan

Nr 4 - 2022

årgång 64

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD ADVENT OCH JUL!

Nu är det de tända ljusens tid.

På pärmbilden ser vi de ljus som tändes i gudstjänsten på Alla helgons dag för dem som gått ur tiden sedan förra årets Alla helgons dag. Ljusen tändes både för dem som bott och dött i Houtskär och för dem som bott annanstans, men fått sin sista viloplats på kyrkogården i Houtskär. Varje låga representerar ett liv och en älskad person som nu saknas.

Jag tänker att Alla helgons dag på sätt och vis inleder säsongen med tända ljus. På sina håll ser man redan ljusslingor som lyser upp i trädgårdarna. Vi har kallat dem julbelysning, men numera kallas de visst säsongsbelysning eller vinterljus, så att vi kan låta dem lysa under en längre tid, än bara under advent och jultid. Och visst är det trevligt med ljuspunkter i höst och vintermörkret.

I söndag tänder vi det första ljuset i adventsstaken och med det ljuset inleder vi vår väntan på julen. Även om ordet advent kommer från det latinska uttrycket *adventus Domini* och betyder "Herrens ankomst", vilket syftar på Jesu födelse, så tror jag många ändå mera förknippar advent med väntan. Speciellt barnen väntar på julen och öppnar dag för dag en lucka i sin kalender för att väntan inte ska bli allt för olidlig.

Tiden fram till julen är ofta smått hektisk. Mörkret gör sitt till att vi känner oss tröttare än under den ljusa årstiden. Men vi tänder ljus både till vardags och till fest för att pigga upp och göra det mysigt. Under advent tänder vi ett ljus till i adventsstaken varje söndag. Det blir ljusare ju närmare julen vi kommer!

Vi firar julen till minne av Jesu födelse, men den exakta dagen för Jesu födelse är det ingen längre som vet. I mitten av 300 talet förlade den katolska kyrkan Jesu födelsedag till 25 december, men när vi läser att herdarna låg ute om natten i julevangeliet skvallrar det om att Jesus antagligen föddes vid en varmare årstid än mitt i vintern.

Att Jesu födelse är förlagd till midvinterns mörker är speciellt här i Norden en välsignelse i sig. Vi behöver en paus och en fest när det är som mörkast. Vi behöver få tända ljus och påminnas om att mörkret inte har vunnit .

Vi talar om Jesus som världens ljus och i Johannes evangeliets inledning kan vi läsa "I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. --- I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det." Joh 1:1, 4-5

Det är alltså inte alls konstigt att vi tänder ljus i mängd och massor vid julen - det är själva Ljuset vi firar!

I samhället ifrågasätts med jämna mellanrum behovet och själva rätten av att lyfta fram Jesus när vi talar om julen. Då vill jag påminna om att vi inte skulle fira jul över huvud taget om det inte var för att vi firar Jesu födelse. Antagligen skulle vi ha någon typ av vinterhög, men det skulle inte vara jul så som vi känner den.

Därför vill jag uppmana dig, även om du inte känner dig särskilt troende, att tänka lite på Jesus och kristendomen så här när vi väntar på julen. Jesus var en rebell som förändrade hur vi människor ser på varandra. Genom kristendomen och Jesu lära har vi förändrat vårt samhälle till ett rättvisare, humanare, jämlikare och mera jämställt samhälle. Jesus exempel uppmuntrar oss till att ta hand om de fattiga och sjuka, se att varje människa är lika mycket värd och att natur och djur är viktiga beståndsdelar för ett rikt liv.

Även om man inte kan omfatta allt det som kyrkan lär, tror jag att vi alla kan uppskatta det goda som den kristna tron har fört med sig genom århundradena. Vår kyrka fortsätter att arbeta för det goda och för att ta hand om de svagaste. Det är att följa Jesus i vardagen och DU är välkommen med!

Jag önskar dig en välsignad advent och jultid!

FÖRSAMLINGS INFORMATION

Pastorskansliet i Houtskär är öppet onsdagar 9–12 och andra tider enligt överenskommelse.

Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse.

Kyrkan är öppen alla dagar kl. 9–21 under tiden 1.5.–30.9 och kl. 9–18 under tiden 1.10–30.4.

Den som behöver ett **ämbetsbevis** ber vi kontakta byråsekreterare Susanne Kivekäs på telefon 040 312 4439 eller per e-post: susanne.kivekas@evl.fi

Skulle du vilja prata om något i förtroende med en utomstående? Prästen och diakonen finns här för dig och båda har tystnadsplikt. Ta modigt kontakt om det är nåt som skaver! Det behöver inte handla om tro eller livets stora frågor. Ingenting är för stort eller smått - vi lyssnar gärna.

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

Kaplan	Janette Lagerroos	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Tf. diakon	Nella Lindholm	040 312 4455
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR:

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>
(här hittar du också Församlingslyktan i digitalt format)

Facebook: @houtskarsforsamling och @vasfor

Instagram: @vastabolandsforsamling

 YouTube Västabolands svenska församling

AVLIDNA

Folke Leonard Mattsson

född den 16.8.1945

avled den 28.6.2022 i en ålder av 76 år

Gerda Viola Karlström

född den 26.9.1930

avled den 21.10.2022 i en ålder av 92 år

Församlingslyktan rättar:

Konfirmandernas namn hade fallit bort i senaste nummer.

Från vänster ser vi:

Janette Lagerroos

Melwin Söderman

Ida-Louise Österman

Anna Fagerlund

Walter Tengström

Fotograf: Roger Tengström

JULMARKNAD I MISSIONSBODEN

I år ordnar vi en liten julmarknad
i och utanför Missionsboden på
Självständighetsdagen 6.12 kl. 15-18

Om du vill komma med och sälja något är du hjärtligt
välkommen med. Anmäl dig senast 1.12
till tf. diakon Nella Lindholm 0403124455

Församlingen bjuder på glögg och pepparkakor.

Insändare - TACK

Jag vill sända ett stort varmt tack till alla som engagerade sig när min farfar Antons gravsten plötsligt var försvunnen. Mina kusinbarn brukar tända ljus till allhelgona för min farmor och farfar och jag blev både förvånad och ledsen när jag fick samtalet till Sverige att gravstenen var borta. Jag besökte alla mina gravar i augusti: min farfar o farmor, min pappa vars namn är inristat i hjältegraven samt fastrarna. Det är så rofyllt att komma hem till Houtskär och vandra mellan gravarna. Där ligger gran- nar, vänner, släktingar och kusiner.

Det var några oroliga dagar, jag trodde aldrig att jag skulle få se stenen igen. Jag blev så lycklig när mitt kusinbarn ringde och sa att stenen var funnen, smutsig men hel. Tack, mina kusinbarn som var detektiver och försökte "klura ut" var man kanske skulle hitta den. Ett stort tack också till "Hootsjärs presstin Janette", som genast engagerade sig. När jag var liten och gjorde "bus", satte min mamma pekfingeret i luften och sa "Fy, fy så gör man inte."

Ethel Mattsson

född Rosenberg på Horsholm, Näsby, bosatt i Sverige

Bakgrund

Vid allhelgona uppdagades att Karl Anton Rosenbergs sten inte längre låg på sin plats. Stenen efterlystes på Houtskärs kapellförsamlings Facebooksida, men inga upplysningar kom in. Ethels kusinbarn var aktiv och sökte stenen. Några dagar senare hittades stenen vid serviebyggnaden och kunde återbördas till sin plats.

Den här incidenten påminner oss om att när man väljer att låta gravar återgå till församlingen är det viktigt att man noggrant kontrollerar vilket minnesmärke man avlägsnar. Man bör alltid informera församlingmästaren eller kaplanen om man avlägsnar ett minnesmärke från kyrkogården. Även om allt är i sin ordning, kan någon annan bli väldigt ledsen om ett minnesmärke tas bort. Minnesmärken är alltid de anhörigas egendom, men församlingen ansvarar för kyrkogården och behöver därför veta vad som sker där.

Sara Grönqvist har arbetat som kyrkoherde i Väståbolands svenska församling sedan årsskiftet. Först som tillförordnad kyrkoherde och efter valet i somras så stod det klart att hon är vår nya kyrkoherde.

När jag fick frågan om jag kunde göra en intervju med Sara så måste jag först läsa på vad en kyrkoherde är. En kyrkoherde är i grunden en präst och den som leder all verksamhet i församlingen. Kyrkoherden fungerar som arbetsledare för de andra anställda. I vårt fall är Sara kyrkoherde i Väståbolands svenska församling som består av Pargas distrikt och Nagu, Korpo, Houtskär, Iniö kapellförsamlingar.

Men vem är Sara? för att få svar på frågan så bokade jag in ett Teamsmöte med henne via datorn. När klockan närmade sig mötestiden så loggade jag in och Sara dök upp på min datorskärm. En pigg och pratglad tjej som ursprungligen är från Östnyland, men som nu bott ungefär tio år i Pargas.

Sara, du arbetar som kyrkoherde. Vad gör du som kyrkoherde?

- *Som kyrkoherde så gör jag allt och ingenting*, säger Sara glatt.

Foto: Janette Lagerroos

Till kyrkoherdens uppgifter hör en hel del administrativt arbete, jag arbetar tillsammans med personalen och de förtroendevalda, men också mycket ute bland församlingsmedlemmarna. På kontoret så försöker jag hålla dörren öppen eller åtminstone på glänt så att man lätt kan titta in och få kontakt med mig. Jag har många möten, träffar och samtal.

Jag tror på en kyrka med öppna dörrar. Att vi inom kyrkan aktivt skall våga gå fram till människor och fråga om de vill vara med i vår verksamhet och tillsammans skapa en gemenskap, säger Sara.

Fortsättning på nästa sida

forts. Vem är Sara Grönqvist? av Henrika Lindqvist

Vi skall också bli bättre på att berätta vad vi gör och på det sättet väcka ett intresse.

För Sara är det en självklarhet att kyrkan skall vara en del av samhället. Kyrkan skall vara med där det händer, till exempel vara med på Houtskärdagarna och på andra evenemang. Det skall vara lätt att ta kontakt och komma fram till oss anställda inom kyrkan. I oktober så kunde man till exempel träffa de anställda i församlingen under Församlingsveckan; "Kyrkan mitt i byn" då personalen fanns på plats i biblioteket i Pargas.

Och nu inför och under allahelgona så bjöds det på glögg i flera församlingar och kapellförsamlingar runt om i trakten. Vår egen Janette bjöd på varm glögg i Houtskär och om jag inte såg helt fel på Väståbolands svenska församlings Facebook-sida så fanns Sara på plats i utanför kyrkan i Pargas och bjöd på varm glögg där.

Jag är mycket tacksam över att jag fick chansen att intervjua vår nya kyrkoherde. Att jag fick prata bort en stund med Sara. Jag önskar dig Sara allt gott och en riktigt god jul till dig och din familj!

Snart får vi sjunga Hosianna igen!

Texten till vår psalmboks första psalm är hämtad ur Matteus 21:9, och har använts sedan medeltiden på första adventssöndagens mässa. På psalmbok.fi beskriver Birgitta Sarelin hur första adventssöndagens evangelietexter binder samman kyrkoårets första fyra söndagar och julen med palmsöndagens och påskens händelser: "På det sättet blir påskens centrala ställning i kyrkoåret tydlig redan från första början. Julen måste ses i samband med Kristi lidande, död och uppståndelse, som är kärnan i den kristna tron".

Kompositören till denna psalm är Georg Joseph Vogler (1749-1814), som föddes i Würzburg som son till en violinbyggare. Han kallas även Abbé Vogler, förutom musikstudierna blev han också katolsk präst. Mest känd blev han som organist och orgelbyggare, kompositör, lärare och kapellmästare.

Vogler arbetade som kapellmästare vid Kungliga Teatern i Stockholm i tretton år, och under den tiden blev Hosianna till. Hans sätt att leda musik var mycket engagerande, och någon har också påstått, att hans orgelkonserter hade något av cirkus över sig. Den 20 mars 1796 gav Vogler en konsert i S:ta Clara kyrka i Stockholm, med ett verk som skildrade Kristi lidandets historia, där körsången Hosianna ingår i andra satsen av tio.

Giotto di Bondone,
Entry into Jerusalem
(Scrovegni Chapel,
Padua, c. 1305)

Hämtad från: https://jimfriedrich.files.wordpress.com/2021/03/c_0081.jpeg

Det skulle förmodligen bli en kulturkrock, om man sjöng Hosianna i våra kyrkor på påsksöndagen, så pass mycket förknippas denna sång med advent och jul. Sången är inte alls känd i kompositörens hemland. Det är i Sverige och Finland som den används och har en stark ställning bland allmänheten.

Ordet Hosianna betyder 'rädda oss' eller 'kom med hjälp', 'ge frälsning', och är en hos judarna förekommande vädjan till konungar (2 Sam 14:4, 2 Kung 6:26). Med tiden kom det att uppfattas som ett hyllningsrop 'vi hälsar och prisar dig'.

'Välsignad vore den som kommer i Herrens namn' kan tolkas som prästernas välkomsthälsning till pilgrimer som inför påskhögtiden kom till templet i Jerusalem, och 'Davids son' syftar till Jesu släktavslor på Matt 1. Både Maria och Josef härstammade från David, och Jesus föddes i Davids stad Bethlehem. Med andra ord var det inte vilken pilgrim som helst som red till Jerusalem, ackompanjerad av Hosiannarop.

Joulun odotus

Itselläni joulun odotus alkoi aina siitä, kun sain olla mukana suunnittelemassa jouluruokien tekoa.

Muistan kuinka tärkeänä olin kynäni ja paperini kanssa. Minusta oli tärkeää kirjoittaa asiat ylös, ne olivat silloin kuin jo osittain tapahtuneet. Sain myös osallistua ruoan tekoon. Olinhan jo saanut kannukseni, eli kehuja äidinäidiltäni eli mammalta kuten me häntä kutsuimme, eikä ne kehut olleet vähäisiä, eivät myöskään tulleet helpolla. Lapsuuteni joulut olivat täynnä toivoa ja odotusta.

Halua tehdä ja osallistua, me kaikki osallistuimme, minä etunenässä, pidin jo silloin suunnittelusta. Olin onnekas, sain toteuttaa ja tehdä, minuun luotettiin.

Emme olleet kovin varakkaita. Perheessämme oli sairautta ja vastoinkäymisetkin olivat vuosien varrella tulleet tutuiksi. En silti koskaan muista, että meillä olisi kuitenkaan ollut toivottomuutta tai luovuttamisen mielialaa. Mamma muistutti aina, että pitää siunata ja kiittää Jumalaa. Hän ei koskaan saarnannut vaan mainitsi sopivassa tilanteessa arjen tiimellyksessä asiasta.

Oma lapsuus, se toivo ja luottamus saa ajattelemaan joulun odotusta tänään. Tässä maailman tilanteessa missä turvattomuutta ja toivottomuutta on luovuttoman paljon, on lapsia, joilla ei edes ole sitä kynää ja paperia, perheen turvaa, vanhemmat väsyneet, voimat ei vaan riitä, taakka painaa.

Ei silloin auta se, että on muitakin, joilla on vaikeaa, silloin tarvitaan tieto siitä, että on rakastettu ihan kaikesta huolimatta. Armo on jakamaton ja kuuluu kaikille, niin kuin eräässä saarnassa

kuulemani vakuutus kuului: ”Jumala on siellä syvimmässäkin pimeydessä meidän kanssamme”. Vapahtajan meille tuomaa pelastusta ja armoa ei kukaan voi viedä meiltä pois.

Tänä vuonna olen miettinyt paljon uskon syventämistä ja rukous-elämääni. Tunnen kyllä kihelmöintiä aloittaa joululistaani, kuten joka vuosi teen, mutta olen myös miettinyt, että voisin tehdä jotain myös toisin. Tämä lehti julkaistaan adventtiviikolla, 1. adventti on 27.11 ja kirkkovuosi alkaa adventista. Silloin alkaa myös adventti-paasto/ pieni paasto, jolla ei tarvitse olla tekemistä syömisen kanssa vaan oman elämän tilan tarkistuksen ja siivoamisen aika. Aikaa suunnata ajatusta kohti joulun sanomaa, kohdata itsensä hiljaisuudessa, kuunnella elämää. Laitan kyllä joulun ruokineen, kuusinen ja kynttilöineen oman pesäni kaunistan, myös joulukirkkoon pääsyä odotan.

Joulun merkityksen pohtiminen ei sulje pois meidän arkisten jouluvalmisteluidemme tärkeyttä, päinvastoin se antaa syvyyttä siihen, merkityksen ja toivon. Toivo elää odotuksessa, koteja siivotaan, jouluvalot löytävät paikkansa, joulun tuoksut valtaavat keittiön. Hyvä tahto valtaa, alaa haluamme muistaa myös heitä, joilla on vähemmän, kun meillä. Jakaminen on joulun keskeinen tema.

Toivon että me, joka päivä muistaisimme siunata ja kiittää, sillä siihen on paljon syytä, myös sellaisia, joita ei aina itse ymmärrä. Toivon kaikille mitä parhainta ja kauneinta adventin aikaa ja joulun odotusta.

Armo ja siunaus kanssanne.

Jul i bybutiken

Mina barndomsjular är inte präglade av tillvaron i ett vanligt hem utan av uppväxten i en bybutik. I min bok "Rader och rötter", år 2004, finns en dikt om en julsituation

I bybutiken

*Lådorna anlände i jätteformat
allting skulle packas upp
och få plats på hyllorna
i den lilla bybutiken.*

*Någonstans bland
mängden av papper
och glittrande julprydnader
hittades ett barn.*

*Herre gud, ropade de vuxna
barnet är ju levande.*

Dikten är mångbottnad och var och en får tolka innehållet precis hur den vill. Självt har jag i efterskott tänkt att, ja, det föds ju ett barn på julaftonen, som i dag inte får så mycket plats bland allt papper och alla glittrande julprydnader.

När jag blev äldre, i skolåldern, fick jag följa med mamma till Åbo, till partiaffären Kesko där hon gjorde sina juluppköp. En artig och vänlig man med ett anteckningsblock i handen följde med oss när vi gick omkring och såg på alla vackra julsaker, som mamma sedan valde ut och beställde.

Mängderna av julprydnader upplevde jag, ett barn, nästan som gränslöst och jag var både imponerad och stolt över min mamma, som kunde köpa så mycket, inte bara julsaker, utan också julklappsförslag för kunderna, mamma kände sina kunder väl och kunde tänka sig vad de ville ha.

Foto: Ulla Mattsson-Wiklén

Dessa "mängder" varor kom sedan till butiken i form av jättestora lådor: "lådorna anlände i jätteformat," skrev jag i dikten. Hjälpredor fanns då hos oss, som litet yra packade upp allt det nya, som snart låg i stora högar överallt på diskarna. Stämningen vid sådana tillfällen var glad och upprymd och barnet - det hängde nog med - någonstans "bland papper, vadd och glittrande julprydnader".

Vid "Haandelsmans" var det alltid brått dessa jultider och dagarna i ända kom det och gick människor, ibland också på helgerna. Mamma var ett med sin butik och sina kunder, hon älskade sitt arbete. Men smärtsamt för mig var det nog, att hon aldrig kunde komma med till folkskolans julfest. Det var en stor händelse och föräldrar brukar tycka om, att se när deras barn spelar teater, läser dikter, sjunger och dansar ringlekar. Jag minns inte, att min mor eller far någonsin var med på en julfest i Mossala folkskola.

Förutom att jag firade en butiksjul firade jag också en sjömansjul. Jag har inte så många minnen av att min far firade jul med oss, det blev också en dikt:

Sjömansjul

*Sent på natten
bakade vi tant Hannas pepparkakor
inte julbruna utan vita
Mamma var trött
jag hörde hur hon suckade
och kände mig skyldig
varför suckade hon?
det var ju jul.*

*Vi lyssnade på radion
Familjer skickade hälsningar
till sina sjömän på havet
Jag hörde att de sjöng:
"Det är julkväll på Hawaii
men jag längtar hem till nord..."
Det lät vackert och ledsamt.*

*Pappa var med sin båt på Nordsjön.
Vi hade inte skickat hälsningar åt honom
i radions önskeprogram för sjömän.*

Jul i bybutiken - fortsättning

Sådana stunder, bland pepparkaksdegarna i "Haandelsmans" kök, var det mycket tyst mellan min mor och mig, vi svalde våra ord och våra tårar och bakade på, plåtarna med tant Hannas pepparkakor åkte ut och in i ugnen men någonting om saknad talade vi inte, känslor av det mjukare och känsligare slaget var inte högprioriterade i vår kultur, det gällde att bita ihop!

Det där med julstädning, att tvätta fönster, hänga upp nya gardiner, skura golv, sätta på rena mattor och pynta till jul var litet problematiskt i en bybutik, öppen kl. 8.00-17.00. När skulle vi göra det? På söndagar, kvällar och sent på natten naturligtvis. Mammans trötthet och mitt "tycka-synd-om" gick som en röd tråd genom

julförberedelserna och julaftonen blev "kronan på verket". Efter vår julmiddag tornade disken upp sig. Då suckade min mor och började d i s k a ! Gud sig förbarme, denna trötta kvinna satte sig inte ner för att vila, nej, h o n diskade i stället! Vad lärde jag mig av detta? Jo, naturligtvis, att jag a l d r i g diskar på julaftonen!

Jag lyckades i mitt senare liv undvika julaftonsdisken, men stressen, jäktet och tröttheten hade jag tagit med mig in i min egen familj. Och i årtal, dagen före julaftonen, klämde vi fyra familjemedlemmar in oss, och "vår jul", i vår lilla Volkswagen och gav oss iväg från Pargas ut på Skärgårdsvägen för att fira jul i barndomslandet. Jag var långt ifrån nöjd med våra jular och började kämpa för att förändra situationen.

Förändringar, som sitter i ryggmärgen, går långsamt att åtgärda, man måste medvetet sträva mot ett bestämt mål och det behövs mer än en yttre förändring, för att nå resultat. Jag upptäckte, att förändringen också måste komma inifrån, sedan gick det lättare att förändra de yttre mönstren.

I dag firar jag jul utan jäkt och tycker om julen: ljuset som lyser upp decembermörkret, julfärgen, som för mig är röd, julens kristna budskap och friden, som sänker sig ner över världen: stilla natt, heliga natt...

I min text har jag berört litet av barndomsjularnas svårare känslor, det beror på att jag utgår från mina dikter, känslor som inte kom fram i mitt hem blev dikter, den gåvan tackar jag vår Herre för.

Men min uppväxt i bybutiken var också en gåva! Trots att tillvaron naturligtvis inte var utan problem var det en, på många sätt, mångsidig, rik och mycket social miljö. Den sociala uppväxten tog jag med mig ut i livet och omsatte i ett socialt yrke, som har berikat mitt liv.

Och dessa kvinnor! "Hon var som barn omgiven av idel kvinnor, stora, varma och generösa, som bar henne, tröstar, förmanar, sjunger, skrattar och alltid är till hands", skriver jag i artikeln "Min ö Björkö" i tidskriften Skärgård nr 1/2021.

Tacksamt kan jag ännu tillägga:

*Tack min Gud för vad som varit
tack för tider som har farit
tack för stund som inne är.*

(Psb 306, August Ludvig Storm 1891)

De vackraste julsångerna - Kauneimmat Joululaulut

De vackraste julsångerna sjunger vi
söndagen den 18 december kl. 11.00
i kyrkan.

Vi bjuder på glögg och pepparkaka.
Sjung och hjälp världens barn!

Laulamme Kauneimmat Joululaulut
torstaina 15 joulukuuta klo 18.00
kirkossa.

Tarjoamme glögiä ja pipareita.
Laula ja auta maailman lapsia!

Julegranen vår, den är så fin i år...

Jag har läst att traditionen med julgran uppstod i Tyskland på 1500-talet, med ett folkligt genombrott på 1700-talet. Sveriges första julgran lär ha stått på Stora Sundby år 1741. Traditionen med julgran fördes till USA på 1800-talet tack vare tyska emigranter.

(Källa: varldenshistoria.se)

Hur ser er julgranstradition ut där hemma? Jag brukar skaffa min julgran några dagar före julafton. När jag var liten tog vi in julgranen på julaftonsmorgon (ibland högg vi den även på julaftonsmorgonen), men numera brukar jag, om julstädningen blivit klar, ta in den på kvällen före julafton och sedan klä den då.

Redan nu kanske våra julgranstraditioner börjar skilja sig åt? För vissa tar in julgranen långt före jul och slänger ut den så fort julhelgen är förbi. Och vissa tycker att det är först på julafton som man "får" ta in den. Min julgran får stå inne till någon gång i januari, oftast mellan trettondagen och tjugondag Knut brukar den bli avtackad och utslängd.

När granen väl är inne så skall den ju kläs. Här kommer vi troligen igen till divergerande åsikter. Om jag pyntar julgranen så skall det vara så där "lagom" med pynt, inte så glest men inte heller fullpyntat. En stjärna i toppen och så glitterband, bollar och ljus. Hos mig går glittret oftast runt granen (nu gissar jag att en del sätter julglöggen i halsen) och ibland går det rakt ner från stjärnan som strålar (detta har jag fått höra att är det "rätta", men när glittret hos mig går runt granen brukar jag säga att det beror på att strålarna kröks i atmosfären).

Kanske det skall vara flaggor, hängande glitter, eller godis i era granar?

Sedan har vi själva julgranen. En del föredrar julgranar som är väldigt vida, andra föredrar smalare. Någon föredrar en gran av plast och jag har även hört om att någon haft en jultall i stället för en julgran. En del har inget träd alls. Som ni ser så kan traditionen se olika ut i olika hushåll. Och får man avvika från traditionen på julen och hitta på något helt nytt? Det tycker jag är upp till varje familj att själva bestämma. Kanske man behöver kompromissa så att det blir en blandning av gammalt och nytt.

För mig är valet oftast det, att mina jultraditioner blir ganska lika från år till år. Kanske är det så att det känns tryggt att ha något som är oföränderligt i en värld full av förändringar och oroligheter. Kanske för de samma traditionerna en tillbaka i minnena till barndomens jular som på något sätt var magiska.

Men oberoende av hur era jultraditioner ser ut, *vill jag önska er en fridfull jul!*

Foto: Fabian Karlgren

Gudstjänst ^{FOR} DUMMIES eller Gudstjänst - vad är det?

En gudstjänst kan vara lika svårbegriplig som en hockeymatch eller ett parti bridge för den oinvigda som inte känner till reglerna.

Nu har du möjlighet att lära dig mera om gudstjänsten!

Kom och ställ alla frågor du funderat på!

Inga förhandskunskaper krävs. Vi diskuterar och funderar tillsammans över en kopp kaffe och smått tilltugg.

Välkommen!

Gudstjänst "for dummies", prästgården

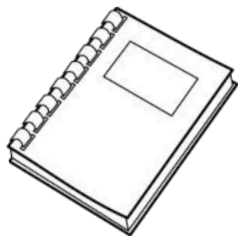
Varannan söndag kl. 14.00

22.1, 5.2, 19.2, 5.3, 19.3, 2.4

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER 2022

On	23.11 kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
To	24.11 kl. 14.00	Pappilan porinat, pappilassa
To	24.11 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	27.11 kl. 11.00	Första advent festgudstjänst, kyrkan efteråt kyrkkaffe i prästgården
On	30.11 kl. 10.00	Familjecafé, prästgården
On	30.11 kl. 13.30	Andakt, Fridhem
On	30.11 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	1.12 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	4.12 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst med sånger från Taizé, kyrkan
Ti	6.12 kl. 11.00	Tvåspråkig gudstjänst i kyrkan efteråt uppvaktning vid hjältegraven
On	7.12 kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
On	7.12 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	8.12 kl. 14.00	Pappilan porinat, pappilassa
To	8.12 kl. 18.00	Stickcafé, prästgården
Sö	11.12	Ingen gudstjänst
Ti	13.12 kl. 18	Luciabön, kyrkan
On	14.12 kl. 10.00	Familjecafé, prästgården
On	14.12 kl. 13.30	Andakt, Fridhem
On	14.12 kl. 17.30	Mariakören övar, kyrkan
To	15.12 klo 18.00	Kauneimmat joululaulut, kirkossa
Sö	18.12 kl. 11.00	De vackraste julsångernas gudstjänst, kyrkan
On	21.12 kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
Lö	24.12 kl. 13.30	Julbön, Fridhem
Lö	24.12 kl. 15.00	Julbön, kyrkan
Sö	25.12 kl. 7.00	Julotta, kyrkan
Su	25.12 klo 8.00	Joulukirkko, kirkossa
Må	26.12	Ingen gudstjänst
Sö	1.1 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst med sånger från Taizétraditionen, kyrkan
Fr	6.1 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	8.1	Ingen gudstjänst

Följ med närmare annonsering i ÅU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskärs kapellförsamling på Facebook och anslag. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER 2023

Familjecafé, prästgården kl. 10.00

Varannan onsdag 11.1, 25.1, 8.2, 22.2, 8.3, 22.3, 5.4

Andakt, Fridhem kl. 13.30

Varannan onsdag 11.1, 25.1, 8.2, 22.2, 8.3, 22.3, 5.4

Onsdagsträffen, Fridhem kl. 13.30

Varannan onsdag 4.1, 18.1, 1.2, 15.2, 1.3, 15.3, 29.3

Mariakörens övning, kyrkan kl. 17.30

Onsdagar 11.1, 18.1, 25.1, 8.2, 15.2, 1.3, 8.3, 16.3, 22.3, 29.3

Församlingsafton, prästgården kl. 18.00

En gång i månaden, torsdagar 12.1, 9.2, 9.3

Pappilan porinat, pappilassa klo 14.00

Joka toinen torstai 19.1, 16.2, 2.3, 16.3, 30.3

Stickcafé, prästgården kl. 18.00

Torsdagar 19.1, 26.1, 2.2, 16.2, 23.2, 2.3, 16.3, 23.3, 30.3

Gudstjänst "for dummies", prästgården kl. 14.00

Varannan söndag 22.1, 5.2, 19.2, 5.3, 19.3, 2.4

Sö	1.1 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst med sånger från Taizétraditionen, kyrkan
Fr	6.1 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	8.1	Ingen gudstjänst
Sö	15.1 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	22.1 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	29.1 klo 11.00	Ehtoollismessu, kirkossa
Sö	5.2 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst med ljusständning för de döpta, kyrkan
Sö	12.2	Ingen gudstjänst
Sö	19.2 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	26.2 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	5.3 kl. 11.00	Kvällsgudstjänst med sånger från Taizétraditionen, kyrkan
Sö	12.3	Ingen gudstjänst
Sö	19.3 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
Sö	26.3 kl. 11.00	Högmässa, kyrkan
		Efteråt våffelkalas i prästgården med Marthorna
Sö	2.4 kl. 18.00	Kvällsgudstjänst, kyrkan

Gud, all glädjes källa.
När din Son blev människa
tände du ett klart ljus i vårt mörker.
Låt det ljuset lysa för oss
så att vi återspeglar dig.
Ge oss och hela världen en välsignad jul.
Ge oss frid och kärlek i vårt liv.
Det ber vi om för Jesu Kristi skull.

Dagens bön för julaftonen.

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och utkommer med fyra nummer per år. Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro vilket inkluderar moms.

Kontakta kaplanen för att teckna en prenumeration.

Material till nästa nummer inlämnas senast 13.3.2023 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:

Fabian Karlgren, Henrika Lindqvist, Ulla Mattsson-Wiklén och Jaana Rosenblad.

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / janette.lagerroos@evl.fi

Tryck:

Houtskärs kapellförsamling, upplaga 380 exemplar

Pärmbild: Annika Brunnsberg